

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXII / 2012

25 Kč

IKD

6

Dvacet let církevního školství v diecézi

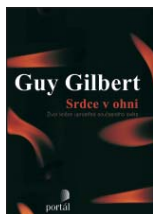
Rozhovor s Jiřím Vojáčkem

Na návštěvě: Farnost Ústí nad Orlicí

„Šance pro rodinu“ - nová pomoc pro rodiny

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Guy Gilbert

Srdce v ohni Život kněze uprostřed současného světa

Jako duchovní působí Guy Gilbert už přes 45 let. Je známý jako kněz oblečený v černé kožené bundě a vychovatel problémové mládeže. Tento objemnější svazek zasvětil svému povolání a úvahám o svém vztahu k církvi, hierarchii, současným problémům církve, o nichž se hodně diskutuje, jako jsou pedofilní skandály, otázky celibátu kněží, věnuje se i možnostem uplatnění žen v kněžské službě, svému vztahu k vývoji moderní společnosti, kněžské osamocenosti apod. Dělí se s čtenářem o své radosti, přání i zklamání. Rozvíjí reflexe protkané krátkými příběhy ze života, jako tomu bylo i v jeho předchozích knihách, odpovídá na otázky.
Brož., 296 s., 345 Kč

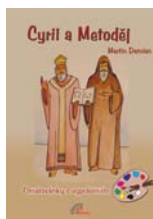
Pavla Koucká

Jiřina Prekopová, Jaroslav Šturma – Výchova láskou

Děti v dětských domovech na jedné straně a páry podstupující umělé oplození na straně druhé. S takovým světem je něco špatně. Klíčovou myšlenkou knihy je, že lidem chybí láska a přebývá pýcha. A právě obnova lásky v rodinách je posláním dětských psychologů Jiřiny Prekopové a Jaroslava Šturmy. Jejich myšlenky se opírají o desítky let praxe, jsou logické a strhující.
Váz., 200 s., 299 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, on-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

Martin Damian

Cyril a Metoděj – Omalovánky s vyprávěním

První seznámení s působením těchto věrozvěstů na Velké Moravě. Malí čtenáři se dozvědí, kdo tito dva muži byli a proč je má dodnes celá církev v úctě.
Brož., 16 s., 35 Kč

Kateřina Šťastná-Beščecová

Umiš v tom chodit?

Autorka mluví o tématech, která zajímají každou „náctiletou“ dívku, s přitažlivou lehkostí a otevřeností. Zároveň však představuje životní styl, jenž neodpovídá dnešním „trendům“, a zve mladé lidi na náročnou cestu, která sice vyžaduje odpovědnost a odvahu, ale jako jediná vede k pravé radosti ze života.
Brož., 86 s., 99 Kč

Lectio divina

Praktický úvod do starobylého způsobu rozjímání biblických textů. U každého z pěti kroků (lectio – meditatio – oratio – contemplatio – actio) je vstupní modlitba a charakteristika toho kterého kroku. Drobná, ale praktická pomůcka pro ty, kdo ve víře začínají anebo v ní chtějí ještě více pokročit. Vhodné pro kněze, katechety a animátory společenství.
Leporelo, 8 Kč

Karmelitánské knihkupectví

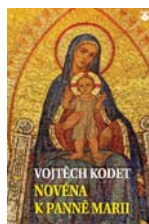
Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

Neville Smith

Šedesátka není hřích

Domnívám se, že bychom měli závěrečnou životní etapu využít k zamýšlení se nad svou vírou a k prozkoumání nových témat týkajících se naší víry. Věřím, že tak můžeme prohloubit své chápání Boha a svůj vztah k němu obohatit. To je hlavním cílem mé knihy, chci však rovněž ukázat, že jako výchozí bod pro přemýšlení o místě Boha v životě nás starších lidí mohou posloužit jakékoliv běžné situace. Kniha Šedesátka není hřích je plná zemitých a užitečných rad pro začínající seniory. Kniha je nejen poučná, ale i zábavná. Na základě vlastních zkušeností z práce v nemocnici a současně člověka v seniorském věku předkládá autor pozitivní pohled na stárnutí.
Brož., 166 s., 189 Kč

Vojtěch Kodet

Novéna k Panně Marii

Novéna k Panně Marii může posloužit jako pomůcka k osobní i společné modlitbě před mariánskými svátky, ale také před životními rozhodnutími nebo jako přímluvná modlitba v situaci něčí nouze. Základ novény tvoří text Písma svatého, předložený k modlitebnímu čtení a následnému rozjímání. Závěrečné prosby se převážně inspiřují prosbami z liturgie hodin.
Brož., 72 s., 49 Kč

Ovocem Ducha je láska

Je to příznačné, že jsme v současné době zavalováni nejrůznějšími letáčky, dopisy, ve kterých nás jejich autoři prosí o finanční pomoc na některý charitativní či humanitární projekt. Připočteme-li k tomu konkrétní potřeby ve farnosti, ve které žijeme, a nejrůznější účelové sbírky pořádané biskupstvím, potom někdy opravdu nevíme, co dříve máme ze svého skromného platu alespoň symbolickou částkou podpořit.

Darování peněz chudým a potřebným by mělo být jedním z plodů našeho duchovního života. Ten se však v jednom z nás zúžil na povinnou nedělní docházku do kostela, na ranní a večerní slovní modlitbu či na zachovávaní předepsaného postu. Život s Bohem a pro Něho žádá ještě jiný pohled a postoj. Je namístě se ptát, které vlastnosti nás sjednocují s Trojjediným Bohem? Apoštol Pavel v listu Galatanům vyhmátnul těžiště našeho duchovního života, když píše: „*Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost.*“ (Gal 5,22-23) Nabytí těchto ctností vede člověka ke skutečnému životu s Bohem.

Na první místo klade Pavel lásku. Je to pojem, se kterým tak trochu všichni zápasíme. Někteří ho zaměňují za citový nebo smyslový projev, u jiných je důležitým řečnickým pojmem, který však v jejich životě často nemá další odezvu. Láska je ve spirituální teologii chápána také jako sebedarování a sebesdílení. Sami si čas od času při zpytování svědomí uvědomujeme, jak jsme vlastně posláni této lásky vzdálení. Štědrost naší peněženky, dobročinnost našich skutků nebo nezištná pomoc druhému musí vycházet z lásky a zůstat, jak říká Ježíš, ve skrytosti. Jsou to nezbytné podmínky úspěšnosti naší almužny. Darovat druhým nejen peníze, ale také svůj volný čas a zájem, vlídné slovo, ochotnou radu, dokázat jim naslouchat i říci pevné slovo.

V životě jsem mohl, díky Bohu, potkat mnoho dobrých a ušlechtilých lidí, mezi nimi také kněze Jendu Pazderu. Byl vysvěcen v roce 1970, když mu bylo 42 let. Jako mladík měl touhu stát se knězem, ale přišla tvrdá léta komunistické totality a Jenda musel jako člen PTP do uranových dolů. Potom čekal na splnění svého životního přání až na rok 1966, kdy se načas česká společnost otevřela demokracii. Byl člověkem, který se dokázal postavit k práci, a současně mu šlo o druhé. Svoji mimořádnou pracovitost dokázal během svého působení v Dobřenicích, kde prakticky prožil celý svůj život a doslova vlastníma rukama, převážně z vlastních úspor, obdivuhodně opravil dobřenský kostel i jeho mobiliář. Také obětavě pomáhal potřebným lidem při stavbě rodinných domků. Byl člověkem hlubokých myšlenek, dokázal ale i jadrnou mluvou odhalit zlo i přetvářku v jakémkoliv podobě. Na Jendu Pazderu mi budou památkou knihy od Solženicyna, které mi chvíli před smrtí věnoval.

Jenda se pro mne stal příkladem člověka, který o lásce nemluvil, ale žil ji, protože se v životě nechal vést Duchem Božím a uvěřil Boží režii jako Panna Maria v Nazaretě při andělově zvěstování.

P. Pavel Seidl

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová.

Sazba a tisk: Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 7. 6. 2012. Vychází s církevním schválením.

Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.

Obsah

Duchovní slovo: P. Pavel Seidl	
Ovocem Ducha je láska	3
Aktuality	4
Téma: Dvacet let církevního školství v diecézi	7
Rozhovor: Jiří Vojáček	10
Posvátné místo	12
Na návštěvě: Farnost Ústí nad Orlicí	14
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	18
Charitní listy	19

● Průvod na hradiště, autor: Antonín Forbelský

Putování za svatým Vojtěchem

(Ib) - Poslední dubnovou sobotu se uskutečnila celodiecézní pouť do rodiště sv. Vojtěcha v Libici nad Cidlinou. Slavnostní mše svatá byla zahájena v 10 hodin v kostele sv. Vojtěcha. Hlavní celebrant, světící biskup Mons. Josef Kajnek, ve své promluvě vyzdvihl světcovo odhodlání přes všechny nástrahy neúnavně šířit víru a zdůraznil společenský aspekt jeho působení. „Vojtěch byl muž velké vize o jednotné Evropě na křesťanském základu. Žil pro jednotu Evropy a věděl, že jejím předpokladem je duchovní a mravní obnova. Nebyl politikem, byl knězem, biskupem, mužem víry a kultury. Záleželo mu na věcech duchovních, ale věděl, že tyto hodnoty mají hlubokou souvislost s utvářením veřejného života,“ řekl.

Po mši svaté se účastníci odebrali v průvodu na Slavníkovské hradiště, kde společnou modlitbou za nová duchovní povolání slavnost zakončili. Jako v předchozích letech bude probíhat každý měsíc, vždy poslední sobotu, nověna za duchovní povolání pod vedením jednotlivých vikariátů naší diecéze.

Dopravu poutníků i vedení liturgie bude vždy zajišťovat pořádající vikariát ve vlastní režii. S duchovním správcem místa Mons. Vladimírem Hronkem je možnost domluvit drobné občerstvení v Poutnickém domku.

Přehled poutí přinášíme v tabulce níže.

Datum	Vikariát
26. května 2012	Kutnohorsko-poděbradský
30. června 2012	Humpolec, Havlíčkův Brod
28. července 2012	Poutní centrum
25. srpna 2012	Pardubice, Hradec Králové
15. září 2012	Ústí n. Orlicí, Žamberk
29. září 2012	Jičín, Jilemnice
27. října 2012	Náchod, Rychnov n. Kněžnou, Trutnov
24. listopadu 2012	Litomyšl, Chrudim

Na neděli Dobrého Pastýře navštívili bohoslovci farnosti ve svých diecézích

V neděli 29. dubna, na 4. neděli velikonoční, se připomíná tzv. neděle Dobrého Pastýře. Jí končí týden modliteb za duchovní povolání. Je rovněž důležité prosit, aby mladí měli kolem sebe dobré duchovní vůdce a kolem těch, kteří slyší hlas Pána, byli lidé, kterým by se mohli svěřit...

Seminaristé využívají této neděle k seznámení se s farnostmi ve své diecézi. V olomouckém semináři se rozdělávání ujal vicerektor P. Jiří Kupka. V pražském semináři dal otec rektor seminaristům „volnou ruku“, a tak jsme sami hledali vhodné farnosti, kde bychom mohli místní společenství povzbudit a být ku pomoci duchovnímu správci. Jedinou podmínkou bylo, že by to neměla být farnost, odkud pocházíme.

V pražském semináři je tento rok 33 kluků z pěti českých diecézí a farnosti jsme navštívili po dvou až pěti. Navštívili jsme tedy celkem 10 farností. Všechny pět litoměřických bohoslovců jelo do farnosti Litvínov, všichni tři pražští bohoslovci navštívili farnost Hrádek u Vlašimi, plzeňští zamířili do Chebu, a královéhradečtí bohoslovci se rozdělili do farností Rychnov nad Kněžnou, Polička, Studenec u Horek a Česká Třebová. V těchto farnostech jsme se účastnili mši svatých, setkávali se s lidmi na faře, účastnili společenství mládeže, Večerů mladých, ministrantských schůzek a dětských setkání.

Jan Lukeš

Aktuality z Papežských misijních děl v Hlinsku

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

V naší farnosti v nedávné době vznikla nová dětská společenství. Chtěli jsme jim dát do vínku nějakou sjednocující ideu, jakýsi vyšší cíl, a z toho se zrodil nápad podporovat v hlinecké farnosti aktivity Papežských misijních děl (PMD). Dosud jsme realizovali akci Velikonoční pohled pro misie – děti a někteří dospělí farníci namalovali jednoho nedělního dopoledne na 80 pohlednic s velikonoční tematikou. Na Květnou neděli jejich prodej vynesl téměř dva tisíce korun.

Jinou pěknou akcí byl výlet na sobotní Misijní štrúdlování v Chotěboři. V neděli 15. dubna jsme štrúdlovali i v Hlinsku. Maminky a babičky napekly štrúdlů, které si zájemci mohli zakoupit a odnést. Tento první pokus vynesl přes pět tisíc korun na podporu hladovějících dětí ve světě.

O misijních projektech PMD dne 27. dubna v Centru Jana XXIII. poutavě vyprávěli kameraman a dokumentarista Martin Rýznar a diecézní ředitelka PMD Bronislava Halbrštátová, kteří navštívili misie v Zambii a na dalších místech světa.

Hana Jířů

Zapojte se do soutěže Hospicového sdružení Duha

Rok 2012 je vyhlášen Evropským rokem aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity s důrazem na podporu vitality a důstojnosti všech osob. Dobrovolníci Duhy, o. s., Hořice vítají tuto událost a za tímto účelem vyhlašují **výtvarnou soutěž a fotosoutěž: Aktivní stáří 2012**. Témata: Sportujeme i po padesátce; Ani v padesáti se nenudíme; Jsme tam, kde to žije; Stáří a technika, Mám své štěstí...; Nostalgie života; Jak pomáhám dědečkovi a babičce; Spolu, spolu to zvládneme, Dovolená s dědou a babičkou.

Soutěž je určena pro všechny věkové skupiny. Kategorie: I. MŠ, II. 1.–5. třída, III. 6.–9. třída, IV. Odborná učiliště a SŠ, V. Ostatní věkové kategorie, VI. Tělesně a zdravotně postižení. Kreslit, malovat, fotit můžete jakoukoli technikou. Díla můžete doplnit příběhem. Údaje o autorovi: jméno a příjmení, věk, adresu, téma obrázku – pište na zadní stranu, pokud vlastníte e-mail, rovněž ho uveďte.

Soutěžní práce předávejte přímo v hospici – areál nemocnice (čtvrtek 15.00–16.30), popř. zasílejte na adresu: Michal Ludvík, Šalounova 1794 Hořice 508 01, tel. 608 025 130 nejpozději do 15. září. Foto zasílejte na e-mail: Dobrovolnici.duha@seznam.cz. Z každé kategorie vybereme tři nejlepší obrázky a tři nejlepší fotografie, které odměníme drobnými věcnými cenami. Vyhlášení proběhne v den Světového dne Hospiců 6. října. Účastí na soutěži dávají autoři souhlas s tím, že se jejich díla stanou majetkem Hospicového občanského sdružení Duha Hořice a budou sloužit k propagaci a šíření myšlenky hospicové péče.

Ministrantské setkání se uskutečnilo v Chrudimi

Ministrantky a ministranti z královéhradecké diecéze, kteří se nezalekli pošmourného počasí, přijeli v sobotu 21. dubna na diecézní setkání do Chrudimi. V pořadí již sedmým setkáním ministrantů se jako zlatá niť táhlo povzbuzení a výzva: „Hledám Tvoji tvář...“.

Na začátku setkání je přivítal P. Jan Uhlíř, který má pastorační ministrantů na starosti. Milého přijetí se jim dostalo také od starosty města Petra Řezníčka a také pastýře místní farnosti P. Jiřího Heblta. Již od začátku setkání byl přítomen otec biskup Mons. Jan Vokál.

Program setkání a náplň her většinou vychází z místních tradic, v případě Chrudimi to bylo hledání obrazu svatého Salvátora. Řádový bratr Raymund vyprávěl ministrantům dávný příběh a oni se stali svědky zázračné události, která se v Chrudimi stala před více než 350 lety. Švédští vojáci při hře v kostky tupili obraz svatého Salvátora – tvář našeho Spasitele. Statečná žena Dorota ale obraz s nasazením života zachránila a pečlivě jej ukryla, aby se již více

nedostal do nepovolaných rukou. Zprávu o místě, kam jej schovala, zanechala ve své závěti. Obraz zůstal ukryt a nikomu se doposud nepodařilo jej najít. A právě to byl úkol. Hledat a najít Tvář na milostném obraze chrudimského Salvátora. Biskup Jan dal ministrantům požehnání na cestu a oni se rozeběhli starobylými chrudimskými ulicemi pátrat po závěti statečné Doroty, která byla klíčem k místu úkrytu zázračného obrazu. Jednoduché to ale nebylo. Posuďte sami, museli zvládnout mnoho úkolů. Při nich se v druhých lidech setkávali s Kristem – Salvátorem trpícím, uzdravujícím, milujícím... Přes všechny překážky a nástrahy nakonec závěť získali a s ní i místo úkrytu – kostel sv. Michaela. Tam také našli tajné znaky jednotlivých skupin a s pomocí bratra Raymonda a ostatních ministrantů se jim podařilo poskládat všechna písmena do správného pořadí. Konečně rozluštili dlouhou hledanou šifru: „pod varhanami“. Bratr Raymond se šel rychle podívat a opravdu pod varhanami byl mnoho let schován obraz našeho Salvátora – Spasitele. Fanfára všem hlásila vítězství, kterého se podařilo dosáhnout. Každý z účastníků se mohl Spasiteli poklonit v chrámu, kde byl tak dlouho chráněn před těmi, kteří by Jeho tvář opět chtěli tupit...

Vrcholem setkání byla slavnostní mše svatá, které se účastnilo 343 ministrantů a ministrantek. Obraz, který našli, byl slavně přinesen do chrámu Nanebevzetí Panny Marie, aby mohl být Spasitel vždy blízko všem, kteří se mu chtějí klanět a hledat Jeho tvář...

Petr Soukal

● Obraz Salvátora nalezen, archiv Řkf Chrudim

● Liturgický průvod, archiv Řkf Chrudim

Policie varuje:**„Senioři, pozor na podvodníky!“**

V současné době je v Královéhradeckém kraji registrován zvýšený nárůst trestné činnosti páchané na seniorech. Jedná se o poměrně závažný druh kriminality, kdy se obětí stane osoba vysokého věku, mnohdy fyzicky a psychicky indisponovaná a obtížně se orientující v realitě. Toho využívají organizované skupiny pachatelů, kteří pod různými záminkami vnikají do obydlí seniorů, kde následně odcizí veškerou finanční hotovost, mnohdy se jedná o celoživotní úspory. To, že využívají psychické a fyzické indispozice občanů vysokého věku činí tuto trestnou činnost vysoce společensky nebezpečnou. Proto chceme zvýšit informovanost seniorů o takto zaměřené trestné činnosti. Zejména je chceme seznámit s různými, velmi pružně měněnými, legendami, pod kterými skupiny pachatelů navazují se seniory kontakt a získávají jejich důvěru a vnucují se do jejich bytů či domů. Jako nejčastěji používané legendy byly na území Královéhradeckého kraje zaznamenány uvádíme následující:

Nejčastější legendy podvodníků

- Nabízení různých služeb – kontrola el. a plyn. spotřebičů, oprava a výměna el. a plyn. spotřebičů,
- kontrola kvality vody, výměna okapů a okapových svodů, výkopy přípojek, broušení nožů, opravy deštníků,
- zástupci telefonních operátorů, pracovník ČEZ, E-on, odečet měřáků odběru el. a plynu,
- žádost o použití WC,
- žádání vody k napití,
- žádání vody do chladiče mot. vozidla,
- prodej různého zboží – nabídka prodeje dek, kuchyňského nádobí, nožů, příborů, ozdobných deček,
- výkup starožitností a starého nábytku,
- vrácení finančního přeplatku – za přeplatek elektřiny, plynu, sociálních dávek, pojištění – při využití těchto legend předkládají bankovku vysoké nominální hodnoty a žádají rozměnění této bankovky,
- předání výhry,
- telefonické oslovení s tím, že se jedná o příbuzného (vnuka) a žádá půjčku – vyzvedává si ji jako kamarád příbuzného, který nemohl přijít osobně,
- napsání vzkazu pro souseda,
- žádost o pomoc – půjčení peněz na zdravotní péči či operaci pro kamaráda – rodinného příslušníka, po havárii vozidla, na opravu vozidla,
- sociální pracovnice, pracovnice úřadu – vrácení peněz za léky a následné rozměnění bankovky.

Mons. Jan Vokál posvětil novou kapli na Vysočině

Přání Mons. Zdeňka Krčka, aby všechny obce spadající pod duchovní správu v Polné měly svou kapličku, je téměř splněné. Obec Brzkov ležící na silnici spojující Polnou a Přibyslav je v pořadí už sedmou obcí, která získala své duchovní centrum. Starosta Petr Pometlo ve spolupráci s farníky a dalšími občany zajistil výstavbu moderní kaple sv. Jana Nepomuckého. Ta byla slavnostně posvěcena v neděli 13. května ve 14.00 hod. biskupem Mons. Janem Vokálem za účasti zhruba sedmi set poutníků.

Vlasta Klementová

● Celkový pohled na kapli sv. Jana Nepomuckého, autor: Ludmila Vomlelová

Připomínka nevšedního života kněze Josefa Čiháka

V neděli 6. května si ve farnosti sv. Martina v Dolním Újezdu společně připomněli výročí 100 let od narození P. Josefa Čiháka (* 1. 4. 1912, † 25. 8. 2003), faráře, který zde prožil většinu svého profesního i osobního života. Slavnostní mši svatou v místním kostele sv. Martina sloužil Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký, společně s P. Adamem Piotrem Grabiecem, P. Milanem Romportlem z Kutné Hory, P. Jiřím Hebltem z Chrudimi, P. Pavlem Dokládalem z Koclířova a jáhnem Karlem Dvořákem z Litomyšle. Poté se přítomní shromáždili u hrobu P. Josefa Čiháka ke společné modlitbě. Odpoledne se v sokolovně konalo Sympozium ke 100. výročí narození kněze P. Josefa Čiháka. Na něm byla představena publikace „Kněz Josef Čihák“. Autor, P. Milan Romportl, seznámil přítomné s jejím obsahem, s tím, jak vznikala a s historickými událostmi, o kterých pojednává. P. Jiří Heblt vzpomínal na mnohaletou společnou kněžskou službu s P. Josefem Čihákem, na jeho pouť životem a na jeho oddanost povolání, kterou nezlomilo ani několikaleté věznění v komunistickém žaláři. Součástí akce byla i výstava fotografií ze života P. Josefa Čiháka. Fotografie je možné si prohlédnout na stránkách farnosti <http://farnost.dolnuijezd.cz>.

Lubomír Jiskra

20 let církevního školství v diecézi

Začátky Biskupského gymnázia

Bohuslava Balbína v Hradci Králové

Přelomový rok 1989 se všemi dějinnými skutečnostmi a zkušenostmi otevřel Evropě, k níž patří náš národ, nové možnosti spojené s velkými úkoly. I když si naši věřící, a nejen oni, uvědomovali, že postavení církve v socialistickém společenství je až příliš okrajové, představa o tom, co znamená život Božího lidu ve svobodě, byla dost mlhavá. Zvykli jsme si na život v provizoriu, tzn. na život v područí státu, církevních tajemníků a v područí politické i náboženské nesvobody. Doba 40 let útlaku církve, života v podmínkách odpovídajících duchu ateistické propagandy, se nebezpečně hluboko vepsala do našeho vědomí. Nebezpečně proto, že jsme si na začátku nové éry v roce 1990 museli klást otázku „co to znamená žít ve svobodě“. Pan arcibiskup Otčenášek, který se 21. prosince 1989 ujal vedení královéhradecké diecéze, často zdůrazňoval: „Musíme dohonit to, o co nás minulý režim připravil.“ Co všechno bylo třeba dohánět? Církev v době komunismu sice malými krůčky kráčela vpřed, ale bez školství, bez charity, bez svobodného zacházení se svým majetkem, bez možnosti rozhodovat o své činnosti podle stávajících potřeb člověka, společnosti, národa. Naštěstí otec arcibiskup v době svého věznění a internace přemýšlel o tom, co královéhradecká diecéze pro svůj život pro Boha a s Bohem potřebuje. Promýšlel dost detailně všechno, co věřící lid může a má nabídnout našemu světu.

Založení biskupského gymnázia patřilo k prvním počínům nás, kteří jsme byli ve vedení královéhradeckého biskupství. Školství je přece jednou z velmi důležitých složek života církve. Vzdělanost, duchovní formace člověka a celkový rozvoj lidské osobnosti včetně náboženského poznání a křesťanské výchovy, to bylo v každé době ideálem každého vyspělého národa. Proto jsme rozhodli se založením gymnaziálních studií v duchu křesťanských principů neotálet. První základní církevní škola v diecézi vznikla poměrně spontánně aktivitou některých občanů v Borohrádku, biskupské gymnázium Bohuslava Balbína mělo svůj počátek zanedlouho nato. Nebylo snadné najít prostor pro tuto školu a zaktivizovat zkušené pedagogy, kteří by se s nadšením ujali této velké příležitosti. Scházeli jsme se každý týden v budově biskupství a plánovali potřebné kroky, abychom mohli začít

s gymnáziem co nejdříve. K těm, kteří patřili do grémia velkých příznivců tohoto díla, byli např. manželé Hápovi, Bláhovi, Rubáčkovi, prof. Faltová, dr. Ulrich a jiní. Vážil jsem si těchto kantorů. Byli ochotni opustit jistotu svého dosavadního působení a začít s novou, zatím neznámou aktivitou církevního školství. Několik tříd pro začínající gymnázium nám poskytla tehdejší PF HK po domluvě s jejím rektorem prof. Richterem a dr. Půlpánem. Nakonec jsme získali i s jejich přátelskou pomocí budovu Boromea, postavenou biskupem Brynychem jako internát studentů diecéze, do svého vlastnictví. Je třeba vzpomenout na ředitele Ing. Václava Bláhu, který vtiskl tomuto gymnáziu nejen tvář úspěšné školy, ale i křesťanský charakter. Ten se snažili rozvíjet po jeho smrti i jeho nástupci dr. Němeček, Ing. Černý a Mgr. Vojáček.

Blahopřeji škole s jeho kantorským sborem k dvacetiletému jubileu. Podařilo se dílo, které má své místo v tomto městě, kraji a v naší diecézi. Děkuji všem učitelům, absolventům i žákům za jejich přízeň tomuto gymnáziu. Přeji do dalších let Boží požehnání všem, kdo budou v budově Boromea učit, studovat a dozrávat k lidské zralosti. Přeji také všem, aby toto církevní gymnázium mělo stále dobrou pověst, rozvíjelo ji a uchovalo si křesťanského ducha.

Mons. Josef Socha

Oslavy 20. výročí založení BiGy

9. června 2012

- **9.00** – Mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí
- **11.00** – Slavnostní koncert studentů a absolventů BiGy v kostele Nanebevzetí Panny Marie
- **Odpoledne** – Neformální setkání současných a bývalých zaměstnanců a studentů, jejich rodičů a příznivců školy v budově gymnázia a přilehlých prostorách. (Hudba, grilování, občerstvení, projekce filmového dokumentu o škole ...)

Kromě vzdělání nabízíme i výchovu

Dvacet let představuje v lidském životě nezanedbatelný časový úsek. V dnešní překotné době může podobná věta platit rovněž o institucích. S ředitelem Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína **Jiřím Vojáčkem** jsem hovořil o minulosti, přítomnosti i budoucnosti jubilující školy.

Co pro Vás znamená oněch 20 let trvání školy?

Během obnovování církevního školství asi všichni, kdo se na něm podíleli, trpěli nejistotou, zda tyto školy budou dostatečně kvalitní a dokážou plnit úlohu svých předchůdkyň, tedy přinášet do většinové společnosti kulturu a křesťanské hodnoty. Už od počátků jsme odhadovali, že u nás nejspíš nebudou studovat jen děti z křesťanských rodin. Navíc státní školství bylo v té době naprosto dominantní a bylo velmi důležité, aby nová škola získala rychle dobrý kredit. Po dvaceti letech církevní školy jako celek očekávání jednoznačně splnily. Bez zbytečné skromnosti můžeme říct, že jsme kvalitní, prestižní školou, která kromě vzdělání poskytuje i něco navíc. Přináší pevný hodnotový systém a dětem nabízí věrohodný životní styl.

Stál jste u počátků církevního gymnázia v Kutné Hoře, nyní jste ředitelem Biskupského gymnázia v Hradci Králové. Jaký je rozdíl mezi zakládáním školy a pokračováním nějakým způsobem rozjetého díla?

Nastoupit do již fungující školy znamená přemýšlet o tom, jaké má úkoly, jestli je plní, jak by měla a co je možné udělat jinak. Uvedu jeden konkrétní příklad. Když jsem přišel, byly zde třídy, které se samy vnímaly jako třídy věřících a na straně druhé stály ty, které byly sestaveny tak, že do nich byly prioritně sloučeny děti, které neměly s vírou nic společného. Mně se tento model nezdál šťastný, protože jednak mezi třídami vznikalo napětí, a jednak zastávám názor, že vzájemné ovlivňování věřících a nevěřících má svoji neocenitelnou hodnotu.

Jak si chcete připomenout současné výročí?

Chceme dát prostor k setkání absolventů i současných studentů, jejich rodičů, rodin, bývalých i současných učitelů. Byli bychom rádi, kdyby se absolventi identifikovali s naším vzdělávacím a výchovným úkolem. Jednak aby o sobě věděli, a jednak byli ochotni školu podpořit, i když tu už nejsou, ať morálně šířením dobré pověsti, nebo materiálně třeba poskytnutím daru. Dalším záměrem oslav je, že bychom o sobě rádi dali vědět navenek. Škola se

totiž nejen udržela, ale pohybuje se po rostoucí křivce, což není vůbec málo. Řada veřejných škol se pere s nedostatkem dětí, peněz, s upadající kvalitou výuky. Nás se ani jedna z věcí netýká, církevní školství jako jediný segment školství v České republice roste.

To potvrzují i loňské výsledky maturit a značný převis uchazečů u přijímacích zkoušek. Čím si vysvětlujete tento úspěch?

Hodně záleží na týmu pedagogů a v této souvislosti bych chtěl všem poděkovat. Naši učitelé jsou otevření, schopní a především ochotní investovat do své práce více času než jim striktně nařizuje úvazek. V současné době tým postupně obměňujeme a dotváříme podle aktuálních potřeb. Za dané úsilí chceme pedagogům poskytnout profesní růst a zajištěnou budoucnost.

A co finanční zajištění školy?

Určitě nemůžeme říct, že máme výrazně více peněz než ostatní školy. Na druhou stranu díky podpoře řady dárců, kapitačním platbám (dotace státu na žáka – pozn. redakce) a naplněnosti našeho „souškolí“, jak v nadsázce říkáme, nebojujeme o holé přežití a můžeme se rozvíjet. Zájem o gymnázium je obrovský, v letošním roce se k nám hlásil téměř čtyřnásobek dětí, než jsme mohli přijmout a to jak na čtyřleté i osmileté gymnázium. Postupně se daří zvyšovat kredit naší základní školy a velmi razantně jsme rozšířili mateřskou školu. Pokud existuje více podobných institucí pod jednou střechou, dá se na některých věcech ušetřit, mám na mysli třeba správní aparát apod. Nejen v této souvislosti se nedávné sloučení církevních škol v Hradci Králové osvědčilo.

Jaké místo by měla zaujímat církevní škola mezi ostatními? Nabízí studentům něco navíc?

Řekl bych, že máme dva základní úkoly. Dětem, které pochází z křesťanských rodin, poskytnout zázemí a prostor, aby svoji víru kultivovali a rostli v ní. Dětem z nevěřících rodin dát věrohodné svědectví, že křesťanství je kvalitní a rozumnou životní cestu. Na veřejných školách je dost často těžké najít jednotný pohled na to, jak děti nejen vzdělávat, ale především vychovávat. Řada ředitelů zkrátka na výchovnou funkci školy rezignuje. My můžeme rodičům dopředu říci, budeme vaše děti nejen vzdělávat, ale i vychovávat. Nechceme z nekatolíků vyrábět katolíky, ale například stále považujeme společnost s tradičním půdorysem postaveným na pevné rodině za něco užitečného a budeme dětem vysvětlovat, že věrnost nebo pravdivost představují správnou životní cestu. Zůstává na zvážení rodičů, jestli k nám za těchto podmínek své děti dají. Na druhou stranu

● Projekt Člověk – zvíře, foto: archiv školy

mohou mít jistotu, že se u nás nesetkají s extrémistickými postoji kantorů – ať levicovými či pravicovými. V neposlední řadě se snažíme na našich školách vytvářet bezpečné prostředí. Samozřejmě je naivní očekávat, že by se problémy typu šikany, drog a dalších sociálně patologických jevů škole vyhnuly jen proto, že je církevní, ale představují naprostou marginálii. Na podobné věci jsme hodně citliví, a pokud se problém vyskytne, snažíme se ho razantně řešit už v zárodku. Kromě zákonem předepsaných pozic preventisty sociálně patologických jevů a výchovného poradce máme navíc spirituála školy. Dobře vím, že za ním chodí věřící i nevěřící studenti, kteří mají nějaký problém, a nemají odvahu jít za někým jiným. V knězi je totiž silná záruka diskretnosti a mlčenlivosti.

Existuje pozice, které byste chtěli v budoucnu dosáhnout? Například otevřít přírodovědnou větev...

Protože jsme jediné osmileté gymnázium v Hradci Králové a děti k nám přichází ve věku jedenácti let, tak se nám zdá brzy říct, budeme se profilovat tak nebo onak. Ani rodiče a už vůbec ne děti v tomhle věku nevědí, čemu se budou chtít věnovat. Proto se snažíme hodně dlouho držet vzdělávací základ, ve kterém klademe důraz na komunikaci a český jazyk, výuku cizích jazyků a na matematiku. Ve vyšších ročnících jim nabízíme rozvinutý systém různých seminářů a nepovinných předmětů. Studenti si mohou najít svou vzdělávací cestu ve chvíli, kdy už mají rozhled. Myslím si, že v jedenácti ho člověk nemá, v patnácti může tušit, v sedmnácti pomalu začne vědět. Snažíme se to respektovat a dáváme možnost oddálené volby.

Krátce po svém příchodu jsem vedl úvahu, zda si neponechat osmileté studium a čtyřleté postupně neutlumovat. Ale uvědomil jsem si, že by to byla chyba, a je moc dobře, že čtyřleté studium máme. Pro jedenáctileté děti z širšího okolí Hradce Králové představuje dojíždění téměř nepřekonatelnou překážkou a dávat děti tohoto věku do internátu není už dnes zvykem. Čtyřleté gymnázium držíme především proto, že chceme vytvořit nabídku i pro širšího okolí.

Luděk Bárta

Anketa

1. Co Vám dalo studium na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína do života?

2. Jak na roky strávené ve školních lavicích vzpomínáte?

Veronika Kuříková,
vyučující na UHK

1. Při zpětném pohledu musím konstatovat, že jsem si při studiu na BGBB vytvořila vědomostní základ, z něhož bylo možné dlouho čerpat a který bylo možno v následujících letech rozvíjet. Zároveň toto období bylo rozhodující v budoucím profesním směřování a do určité míry i v nalezení či znovunalezení zálib a zájmů. Na tom má velký podíl dr. Karnetová, která nám dokázala předat lásku ke klasické hudbě, čímž nás nasměrovala k do té doby neznámým hodnotám.

2. Vzpomínám na ně jako na období velkého obdarovávání a získávání nových zkušeností. Nejvíce vzpomínám na pravidelné návštěvy koncertů Hradecké a Pardubické filharmonie, které pro mne osobně byly neocenitelnou výchovnou a vzdělávací zkušeností. Stejně vzpomínám na první zahraniční zkušenosti, které jsme získávali díky koncertním zájezdům pěveckého sboru Da Capo.

Marek Šulc, člen sboru Schola Gregoriana Pragensis

1. V první řadě jsou to přátelé a kamarádi. S velkou částí z nich jsem i více než deset let od maturity stále v kontaktu. Na druhém místě jsou to bezesporu informace a všeobecný přehled, ze kterého se stále snažím čerpat, i když s encyklopedickými znalostmi mi dnes pomáhají spíše internetové vyhledávače. V neposlední řadě mi studium dalo možnost poznat skvělé učitele jakými, alespoň pro mě, byli Josef Kitzler, Ivo Králíček a Helena Karnetová.

2. Moc rád. Pro mě to bylo osm krásných let v rodném městě a musím přiznat, že na vysoké škole jsem tak dobrou, přátelskou a tvůrčí atmosféru nezažil. Jak jsem už jednou napsal – během studií v budově Boromea jsme si v primě a sekundě užívali se spolužáky dětská léta, od kvarty nebo kvinty vychutnávali sladké návaly puberty a v oktávě jsme začali nahlížet do světa dospělých.

Bigy a já

Když hledám v mlze minulosti své tehdejší postoje vůči škole, na kterou jsem se v roce 1993 hlásil, tak si vybavuji slova: „Ze všech náboženství si mohu vzít něco dobrého, ale fanatikem rozhodně nebudu.“ V den přijímacího řízení jsem si přivstal, jel do lesa a objímal stromy, abych načerpal potřebnou energii. Asi to pomohlo, byl jsem přijat.

S odstupem času se nepovažuji za vzorného studenta, ale za nadšeného. Bojoval jsem s němčinou a odbyval to, co mne nebavilo. Jsem šťastný, že jsem mohl zažít školu v období optimistických začátků. Měl jsem možnost setkat se s vynikající partou – první Quintou B! Potýkali jsme se sice s neustálými kázeňskými problémy, ale zato jsme byli velice organizačně zdatní, třeba v posledním ročníku jsme se podíleli na vybudování první školní kaple.

Na škole se odehrála i má konverze. Jejích kořenů bylo hned několik. Prvním byli věřící spolužáci. Ve třídě jich tehdy byla tak třetina. Zjistil jsem, že mí vrstevníci jsou úplně normální, ale že mají „o vztah navíc“. Druhým kořenem byla paní profesorka na náboženství, která při hodinách vyprávěla příběhy ze života. Sloužila v okruhu otce biskupa Otčenáška a měla co vyprávět. Přesvědčil jsem se, že Bůh je činný v našich konkrétních životech. Třetí kořen byl na Diecézním centru života mládeže na Vesmíru v Orlických horách. Tam jsme jeli na lyžařský kurz, zde jsem v jednom okamžiku pochopil, že Bůh existuje. Od toho okamžiku jsem se začal připravovat ke křtu, ke kterému došlo nečekaně rychle již po půl roce.

S nadšením sobě vlastním jsem se vrhnul do poznávání víry. Hltal jsem vše, co se nabízelo. Otevřel se mi nový svět. Účastnil jsem se všech možných setkání mládeže, na kterých jsem se později i aktivně podílel. Nalezl jsem ve svém životě rozměr církve jako společenství a služby. Ve třetím ročníku odněkud z hloubi vytanula otázka: „Do čeho chceš investovat pak? Vyber si.“ Začal jsem zkoumat a po roce se rozhodl, že se vydám na kněžskou dráhu. Podával jsem si jedinou přihlášku a to do Teologického konviktu v Litoměřicích. V této volbě nakonec nejsem sám. Z vůbec prvního ročníku gymnázia slouží jako kněz Filip Janák a Lukáš Lipenský, který je členem Rytířského řádu křižovníků.

Těžko se shrnuje do tak omezeného prostoru bohaté čtyřletí. Jak jsem již psal výše, škole vděčím za hodnotu víry, která je velice úzce spjatá s mládeží a s prostředím školy, za lásku k hudbě a k českému jazyku, za laskavý přístup profesorů a mnoho drobných podnětů, které jsou uloženy v podvědomí a vyplouvají na povrch, když je toho třeba.

P. Petr Šabaka

● Studenti na jednom z výletů, foto: archiv školy

Sborovna jako skladiště učebních pomůcek

Když jsem byl požádán o příspěvek k historii našeho gymnázia, upadl jsem do rozpaků. Napište si stručný a výstižný článek o dvacetiletí školy, když na ní učíte od samého počátku.

Zážitků je spousta a nevím, jestli spíše psát o námi způsobeném zpoždění mezinárodního rychlíku, nebo chmelové brigádě, případně o nocování na hradě Litice.

Přesto bych rád připomněl počátky našeho gymnázia, kdy se škola rodila takřka z ničeho. V budově Boromaea jsme byli pouze v přízemí a kvůli nedostatku jiných učeben se naše první prima učila v budově Domu dětí a mládeže. Sborovna sloužila nejen učitelům k přípravě na výuku a trávení přestávek, ale stala se i skladištěm vyučovacích pomůcek, jimž kraloval model lidské kostry, která se čas od času stávala obětí kantorských vtípků. Nejčastěji jsme ji přístrojovali tím, co bylo po ruce, tedy garderobou našich kolegů.

Stal jsem se třídním kvinty A, níž jsem vyučoval český jazyk a dějepis. Vzpomínám nejenom na výuku, ale i na mimoškolní akce. Na výlet do Roztok u Křivokláta, kdy moje třída absolvovala třicetakilometrový pochod do Skryjí (naleziště zkamenělin) a zpět do Roztok. Výšlap nám zabral celý den a vzhledem k členitému terénu údolí Berounky naše pochodové tempo nepřekročilo tři kilometry za hodinu. Nikdo neodpadl, nikdo si nestěžoval, a říkám si, zda by naši dnešní žáci takový „marš“ vydrželi. Na Křivoklátsku se odehrál i náš první školní sportovní kurz, kdy mým kolegou byl tehdejší spirituál Tomáš Hoffmann. Na závěr bych chtěl poděkovat rodičům našich prvních žáků, kteří svěřili své děti škole, o níž nebylo nic známo a jejíž dobrá pověst se teprve rodila.

Vítězslav Kutík

Další církevní školy a výchovná zařízení se představují

Církevní gymnázium sv. Voršily v Kutné Hoře

Chodba kláštera, dlouhá, tichá, tak trochu ukrytá do stínu na vás dýchne pokojem. Uvědomíte si, že tři sta let zve k procházce po své dlažbě a vybízí k přijetí její pokojné atmosféry ... Ale jen do doby než zazní školní zvonek. V tu chvíli ze třídy vyběhne klubko primánů, kteří se v obvyklém úprku a strkanici snaží obsadit místa u počítačů, aby mohli čtvrt hodiny usilovně „pařit na kompu“. Slečny z kvarty se koketně rozhlíží po studentech z kvinty či sexty a mezi tím se nezúčastněně a bez zájmu plouží unavený oktáván jdoucí od testu ke zkoušení a zpět. V rohu chodby sympaták s culíkem zkouší „poznávačku“ z hmyzu a názorně pózuje jako motýl při skládání křídel.

Úplně všední, obyčejný den, úplně všední ruch v budově Církevního gymnázia sv. Voršily v Kutné Hoře. Již devatenáct let s malými obměnami to samé a přece každý rok jiné s novými tvářemi dalších a dalších studentů.

Zvoní na hodinu a ztichlá klášterní chodba znovu zve k procházce a k přemýšlení, možná i k snění. Kéž by to vydrželo. Hodně, hodně dlouho ...

Josef Poživil, zástupce ředitelky

Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči

Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči je mladší školou. Vzniklo v roce 2000 s názvem Jazykové gymnázium V. J. Tomáška a jeho zřizovatelem až do roku 2009 bylo Biskupství královéhradecké (během této doby došlo ke změně názvu na Biskupské gymnázium). Od 1. června 2009 škola přechází pod nového zřizovatele – Suverénní řád maltézských rytířů.

Škola je od samého začátku koncipována jako osmileté a čtyřleté gymnázium. V současné době zde studuje 142 žáků. Spektrum všeobecně – vzdělávacích předmětů je široké a žáci mohou volit i předměty nepovinné, a to dle svých zájmů a budoucí profesní orientace. Cílem studia je nejen dosažení znalostí a dovedností potřebných k přijetí na vysoké školy, ale také zakotvení etických norem, souvisejících s křesťanskými kořeny naší společnosti.

Již od doby svého vzniku jsme součástí sítě škol MRKEV a spolupracujeme s Ekocentrem Paleta v Pardubicích. V neposlední řadě se naši žáci zapojují do charitativních sbírek (Světluška, Srdíčekový den ...) a pravidelně se účastní vědomostních olympiád, kde se umísťují na předních místech.

Dagmar Kučerová, ředitelka školy

20 let CZŠ v Borohrádku

Církevní základní škola Borohrádek zahájila svou činnost 2. září školního roku 1992–93. Založila ji PhDr. Zdenka Otavová s požehnáním Královéhradeckého biskupství společně s Mons. Josefem Sochou. Za 20 let trvání školy jsme prošli dlouhou a klikatou cestou. Nakonec jsme však obstáli a našli si „místo na slunci“.

Jsmo škola rodinného typu, která nabízí všem rodičům a dětem bez rozdílu pomoc při vzdělávání. Věnujeme se výjimečně nadaným dětem, ale i těm s problémy nebo handicapem. Zaměřili jsme se převážně na žáky s vývojovými poruchami učení a chování (dyslexie, dysgrafie, aj.) a pomáháme také dětem s LMR se začlením se do běžného kolektivu. Nabízíme individuální přístup ke každému dítěti, vypracujeme po dohodě s PPP individuální plán šitý na míru žákovi i rodiči. Zaměřili jsme se na volnočasové aktivity dětí – mají možnost odpoledne docházet do rybářského, mysliveckého, tělovýchovného a relaxačního kroužku. Také nabízíme vyžití v keramice, výtvarné výchově a ve hře na hudební nástroje.

V současné době má škola kolem 50 žáků v pěti třídách prvního stupně. To nám umožňuje individuální přístup k integrovaným i nadaným dětem. Oslava vzniku školy připadne na září příštího školního roku 2012/2013 – přesně na sobotu 22. září. Program bude včas zveřejněn.

Zaměstnanci CZŠ Borohrádek

Církevní domov mládeže

Církevní domov mládeže v Hradci Králové-Kuklenách, jehož zřizovatelem je Kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice, byl otevřen v září 1993 a to především pro studentky Biskupského gymnázia. Během prvního roku se práce na budově dokončovaly, proto bylo možné přijmout pouze 20 studentek. Další roky zde bydlelo kolem 45 středoškolaček. V roce 2005 se přistoupilo k menší změně a bylo přijato také několik studentek vysokých škol.

Ve výchovné práci se inspirujeme stylem sv. Jana Bosky, pro kterého byla důležitá laskavost. Záleželo mu na tom, aby mladí lidé chápali, proč se mají některá pravidla a zásady dodržovat, proto s nimi vedl dialog a rád jim vše vysvětloval. Byl člověkem víry, ke vztahu k Bohu je proto sám přirozeně vedl právě svoji důvěrou v Boží Prozřetelnost.

Práby bychom samy sobě a všem našim studentkám konat malé každodenní povinnosti s velkou láskou...právě v takovém postoji nacházíme moudrost a opravdové štěstí.

Markéta Hanáková, ředitelka domova

Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu

Svatostánek orientovaný k východu

Srdcem jeruzalémského chrámu byla velesvatyně – čtvercová místnost, která se nacházela hned za svatyní, od které byla oddělena oponou. V šalamounově době tu stála Schrána smlouvy s manou, deskami Zákona z hory Sinaj a s Áronovou holí. Schrána byla vnímána jako jakýsi prázdný trůn, nad kterým se usazoval „oblak“ Boží přítomnosti. V herodovském chrámu už byla velesvatyně prázdná a jen kámen označoval místo, kde dříve Archa stála. Žádná noha sem nadále nesměla vstoupit, žádné oko ji nesmělo spatřit. Prorok Ezechiel píše: „*Pak mě (anděl) odvedl cestou k vnější bráně do svatyně, obrácené k východu. Byla zavřená. Hospodin mi řekl: »Tato brána zůstane zavřená; nebude otvírána a nikdo jí nebude vstupovat, neboť skrze ni vstoupil Hospodin, Bůh Izraele. Proto zůstane uzavřena.«*“ (Ez 44, 1–2). Pouze velekněz jednou v roce, v Den smíření, sem mohl vstoupit a přinést Hospodinu oběť. Když římský vojevůdce Pompeius Veliký navštívil Jeruzalém (přibližně v roce 66 př. Kr.) navštívil i Chrám a neomaléně vstoupil i do velesvatyně. Po odhrnutí opony však našel jen prázdný prostor: žádný náboženský obraz či socha tu nebyla, ale pouze svitky Pisma. Bylo pro něho nepochopitelné, že někdo může uctívat Boha, aniž by ho nějak fyzicky nezpodobnil. Prázdná svatyně však byla v té době znamením očekávání

Vykupitele, nadějí, že Bůh sám obnoví svůj trůn. Židé se dodnes modlí v atmosféře toužebného očekávání Mesiáše, v jehož příchodu bude Chrám hrát svou roli. Všechna místa modlitby, tedy synagogy, jsou v Jeruzalémě orientována směrem k Chrámové hoře a mimo něj směrem k Jeruzalému. Židé takto plní Šalamounovu vůli pronesenou při zasvěcení dokončeného svatostánku Bohu: „*At jsou tvé oči upřeny na tento dům v noci i ve dne, na místo, o kterém jsi řekl, že tam bude dlít tvé jméno. Vyslyšej modlitbu, kterou se bude tvůj služebník modlit obrácen k tomuto místu... Vyslyšej a odpouštěj.*“ (1 Král 8,29–30).

V roce 70 po Kr. byl jeruzalémský chrám definitivně zničen Římany a většina Židů byla rozptýlena mimo Svatou zemi. Zvláštní úctě se od té doby těší západní vnější chrámová zeď, příznačně nazývaná Zdí nářků, protože tu Židé po staletí oplakávají zánik chrámu (v hebrejštině se správně nazývá Západní zdí). Z tohoto místa dříve vystupovali velekněží a jejich pomocníci do svatyně, aby zde obětovaly na zápalných oltářích. Samotný Chrám už není možné obnovit, protože na chrámové plošině byly vybudovány dvě významné stavby islámu – tzv. Skalní dóm (nad údajným místem Abrahámovy oběti) a mešita Al-Aksá připomínající vystoupení proroka Mohameda na ohnivém koni na nebesa.

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo

V době krátce před Kristovým narozením zažíval Jeruzalém i celá země období relativního klidu a politické stability. Cizorodá přítomnost Římanů vnášela mezi Židy neklid a podněcovala touhu po obnovení svobodného království pod vedením opravdové autority – Mesiáše. Duchovní neklid mezi obyvatelstvem rostl, poté co vyšlo ve známost, že se kdesi v judských horách narodil starším rodičům chlapec, jehož narození doprovázela různá zázračná znamení. Jeho otec Zachariáš v prorockém vytržení nad chlapcem předpověděl, že se Hospodin rozpomenul na svou smlouvu a dá „*abychom byli vysvobozeni z rukou nepřátel*.“ O svém synu pak řekl, že bude prorokem Nejvyššího, jemuž bude připravovat cestu (Lk 1,74–79), předcházet toho, který „*vychází z Výsosti*“ (lat. *oriens ex alto*). Od tohoto okamžiku znovu obracíme svou pozornost k východu. Jitřenka ohlašuje příchod Slunce. Jde vlastně o naplnění Izaiášových slov: „*Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo*.“ (Iz 9,1). Samotný chlapec vejde do dějin spásy pod jménem Jan Křtitel.

Poté, co se Ježíš podle předpovědi narodil v blízkém Betlémě – rodišti krále Davida, přichází Josef s Marií do Jeruzaléma, aby byl jako prvorozený podle Mojžíšova zákona zasvěcen (či obětován) Hospodinu. Evangelista Lukáš připomíná, že je v Chrámu uvítal stařec Simeon, kterému bylo předpovězeno, že neuzří smrt, dokud ne spatří Hospodinova Mesiáše. Poté, co ho vzal do náručí, začal chválit Boha a malého Ježíše označil „*světlem, které bude zjevením pohanům a slávou Izraele*“ (2,32).

Jas věčného světla

Sluneční a světelná symbolika je ve Starém zákoně velmi běžná, stále častější je především v mladších naučných knihách. Zcela osobitě ji později do svých spisů zapracuje i evangelista Jan. Bůh je zdrojem veškerého světla, vždyť i samotné Slunce a další nebeská tělesa jsou jeho dílem stvořeným až čtvrtý den (Gn 1,14–19). Ve velké účtě bylo Slunce jako nezbytný předpoklad k životu u všech starobylých kultur. U mnohých z nich bylo dokonce hlavním božstvem. Ne však ve starém Izraeli, zde je chápáno jen jako „jeho dílo“. Přirovnání ke slunci a ke světlu pomáhalo starým židům vyjádřit, kým Hospodin je. Pozdější biblické spisy začínají rozlišovat: Boha chápou jako věčné nestvořené světlo a jas či zář jako jeho životodárný projev. „*Jasem věčného světla*“ (Mdr 7,26) se rozumí Moudrost. Tyto starozákonné výrazy je možno chápat i jako určitá předznamenání vztahu mezi Bohem Otcem a Božím Synem. Všechno, co Syn má, dostal od Otce, podobně jako jas zcela pochází ze svého zdroje – ze Slunce.

S krásným chvalozpěvem na slunce a nebesa se setkáváme v 19. žalmu: „*Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou...Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový*

hlas od nich nelze slyšet... Bůh slunci na nebi postavil stan. Ono slunce jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem...“ Tento žalm rovněž hovoří o Kristu. Přirovnání k ženichovi čekajícímu na snoubenku známe z evangelií i ze spisů církevních Otců, kteří jeho nevěstou chápou jednak panenskou Církev, ale i zcela konkrétní lidskou duši. Kristus – vtělené Boží Slovo – vychází z nebeských komnat od svého Otce. Prochází světem a hledá člověka (čili duši – jeho nevěstu) jako pastýř hledá ztracenou ovci, a když ji nachází, vrací se s radostí nazpět ke svému Otcí. Je to okamžik lásky: snoubenec hledá svou ztracenou lásku! Tento příběh se obrazně naplňuje každý den, když spatřujeme jak paprsky slunce hladí chrámové zdi, když slunce ubíhá od východu k západu. V každém takovém okamžiku je kostel pokaždé jiný, ale především pokaždé jinak krásný.

Kristovým příchodem na svět se vše co bylo ukazuje ve zcela nové perspektivě, vlastně v „novém světě“. Vše, co dosud bylo, bylo jen přípravou na tuto chvíli. Změnil se Jeruzalém i celý svět: „*Vstaň, rozsviť se, Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo!*“ (Iz 60,1). Očekávání světla od člověka vyžaduje aby se zbavil strachu, uznal svou slabost, zcela se napřímil a přestal se „zakrucovat“ do sebe. Zkrátka: „*Vzprávejte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení!*“ (Lk 21,28).

P. Radek Martinek

Letní ubytování pro farníky blízko Třeboně

Vhodné pro jednotlivé rodiny i skupiny

**3900 Kč za 4lůžkovou
chatku/pokoj na týden**

- Koupání, cykloturistika, rybaření, sbírání borůvek, hub ...
- Ideální pro rodinné dovolené, tábory, společenství, seniory, exercicie.
- Dostupné vlakem i busem, parkoviště u areálu chat.
- Kapacita 70 míst + vybavené kuchyně a společenské místnosti.

www.chatkynajihu.cz

Tel. 244 910 909, i.neu@seznam.cz

Začínáme a rádi bychom náš areál nabídli pouze farníkům a jejich přátelům z celé České republiky. Řekněte, prosím, o nás svým přátelům. Určitě se jim bude uprostřed jihočeských lesů a rybníků líbit.
A Vám také.

Farnost nevytváří akce, ale duchovní život

Na konci jedné z postranních uliček vybíhajících z hlavního náměstí v Ústí nad Orlicí nalezneme barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie. Nalevo od něj se rozkládá mohutná budova děkanství. Vítá mě v ní místní duchovní správce **P. Vladislav Brokeš**. Společně se svými kolegy P. Vitem Horákem a P. Jindřichem Plškem se starají nejen o Ústí nad Orlicí, ale také o další tři farnosti – České Libchavy, Dolní Libchavy a Sopotnici. Tým doplňuje pastorační asistentka a učitelka náboženství Veronika Poslušná.

Zdejší kraj můžeme bez většího zaváhání označit za jeden ze živých koutů diecéze a slova P. Vladislava Brokeše to jen potvrzují: „*Území Orlickoústecka je na tom s religiozitou oproti jiným oblastem dobře, takže by někdo mohl prohlásit, že tu máme snazší práci, což úplně neodpovídá skutečnosti. Je ale pravdou, že se můžeme opřít o určitý počet aktivních lidí, kteří řadu akcí zorganizují sami a službu druhým neberou jen jako přítěž.*“

Farnost měla svým způsobem štěstí na výrazné kněze, kteří se snažili naplno pracovat pro věřící a povzbuzovat je ve víře. V dobách obou totalit to byl například P. Václav Bošík (děkanem 1934–1942 a opět 1945–1961), který díky svému přátelství s vynikajícími architekty dokázal využít moderní umění jako pastorační prostředek. Hlubokou stopu zde na přelomu 70. a 80. let zanechal také současný pomocný biskup Mons. Josef Kajnek.

„*Farnost nevytváří akce, ale duchovní život každého z členů. Spíše záleží na tom, nakolik patříme Kristu a nakolik milujeme bližního. Vnější aktivity jsou pouze prostředkem k tomu, aby se lidé setkali s živým Kristem,*“ říká P. Vladislav Brokeš k pastoračním záležitostem.

Mladí kostelníci

Pastorační plán je sestaven tak, aby se týkal všech generací, neboť v každém věku je prožívání víry jiné. Děti se mohou zapojit do aktivit Misijního klubka, jednou za čtrnáct dní je pro ně sloužena mše svatá, samozřejmostí je výuka náboženství a příprava ke svátostem. Podle P. Brokeše se osvědčila praxe přípravy dětí k prvnímu svatému přijímání v rodinách. Rodiče mohou s dětmi plně prožívat jejich vstup do svátostného života. V případech, kdy sami rodiče nejsou příliš praktikující, si osvěží pravdy víry také oni. Kromě jednorázových akcí jako podzimní drakiáda nebo maškarní bál jsou oblíbené prázdninové chaloupky. Na týdenní pobyt vždy vyrazí zvláště chlapci a děvčata.

Velkou tradici má v Ústí nad Orlicí ministrantská služba. Zdaleka se nejedná pouze o asistenci při liturgii. Pět dobrovolníků z řad mladých mužů vzalo na svá bedra také kostelnické úkoly, ve kterých se podle svých časových možností střídají. Svoji službu berou velmi vážně, organizují ministrantské schůzky, návky na slavnosti, výchovu nástupců. Dokonce odmítli zavedení elektrického pohonu

● Ústečtí kněží: zleva P. Jindřich Plšek, P. Vladislav Brokeš, P. Vít Horák, foto: archiv farnosti Ústí nad Orlicí

zvonů na kostele. Ruční zvonění před mší svatou a každý den v poledne považují za svoji stavovskou čest a nechtějí se jí za žádnou cenu vzdát. „*Především kolem významných svátků, například Velikonoc, se kluci na faru skoro přestěhují. Přípravují výzdobu kostela, Boží hrob, uspořádávají farní zahradu. Za jejich úsilí se jim snažím alespoň symbolicky poděkovat tím, že je pravidelně na Zelený čtvrtek zvou na slavnostní večeři – velikonočního beránka,*“ vypráví P. Vladislav Brokeš. Další společenství má mládež, dospělí i seniři. Nedávno začala ve farnosti příprava několika mužů na akolytát. V této souvislosti se podařilo jejich společenství rozšířit, a tak jsou muži každou první neděli v měsíci zváni na večerní adoraci. Po ní ještě následuje diskuze na faře.

Zvláštní zmínku si zaslouží Cecilská hudební jednota, jedna z nejstarších schol s nepřerušným působením ve střední Evropě. Vznikla roku 1803 a od té doby nepřetržitě zajišťuje hudbu při liturgii. Mezi muzikology je známý její hudební archiv, kde se dají objevit nečekané skvosty. Těsně spjatá je také s působením hudebního skladatele a kněze P. Josefa Olejníka. Vlastní scholu si založila rovněž mládež a rytmičtými písněmi doprovází především páteční mše svaté. Komunikační spojenci mezi jednotlivými skupinami farníků představuje zpravodaj INUF a nové webové stránky, které se dají nalézt na adrese <http://farnostuo.cz/>. „*Za důležitou skutečnost považuji, že my kněží se snažíme žít skutečně jako společenství – každé ráno se modlíme ranní chvály, rozjímáme a následně společně posnídáme. Jsem přesvědčen, že pokud mezi námi vládne bratrství v Kristově duchu, tak se může šířit mezi další lidi,*“ uzavírá P. Vladislav Brokeš.

Luděk Bárta

Římskokatolická farnost Červený Kostelec

bude letos v červnu prožívat radostné události,
k jejichž slavení zveme také Vás:

Kněžské svěcení našeho jáhna Filipa Foltána

se koná v sobotu 23. 6. 2012 v 9.30
v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

Primice novokněže Filipa

Neděle 24. 6. Velké Uherce u Partizánského
(Slovensko) v 15.00

Sobota 30. 6. Červený Kostelec,
farní chrám sv. Jakuba v 10.00

Prosíme o modlitby za našeho novokněže
a za nová kněžská povolání pro naši diecézi.

Liturgický kalendář

3. června – Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Dt 4,32-34.39-40
Žalm: Žl 33(32)
2. čtení: Řim 8,14-17
Evangelium: Mt 28,16-20

10. června – 10. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 3,9-15
Žalm: Žl 130(129)
2. čtení: 2Kor 4,13-5,1
Evangelium: Mk 3,20-35

17. června – 11. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 17,22-24
Žalm: Žl 92(91)
2. čtení: 2Kor 5,6-10
Evangelium: Mk 4,26-34

24. června – Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

11. čtení: Iz 49,1-6
Žalm: Žl 139
2. čtení: Sk 13,22-26
Evangelium: Lk 1,57-66.80

Úmysly apoštolátu modlitby

červen 2012

Všeobecný úmysl: Aby věřící rozpoznávali v eucharistii živou přítomnost Vzkříšeného, který je provází v každodenním životě.

Misijní úmysl: Aby křesťané v Evropě znovu objevili svou pravou identitu a podíleli se s větším nadšením na hlásání evangelia.

Národní úmysl: Abychom přijímali svátost biřmování se svobodnou touhou po Duchu Svatém.

VIII. diecézní setkání seniorů a jejich přátel

Hradec Králové, 16. 6. 2012

Program: Nové Adalbertinum – Velký sál

9.30 Zahájení – úvodní slovo P. ICLic.
Karel Moravec

9.40–12.15 Tématické besedy:

Prevence domácího násilí (9.40–10.25),
Mgr. Kateřina Hrušová Kukeňová

Dobrovolnictví seniorů (10.35–11.20),
Mgr. Tereza Štaudová

Smysl života seniorů (11.30–12.15),
P. Ing. Miloslav Fiala, OPraem.

12.15–13.30 Přestávka, občerstvení, sdílení

13.30–14.00 Vystoupení seniorů
„Žijeme ve víře a v radosti“

14.00–14.15 Přestávka

14.15–15.15 Přednáška: „Purifikace národní
paměti“, Mgr. Daniel Herman,
ředitel Ústavu pro studium
totalitních režimů

Přesun do kostela Nanebevzetí Panny Marie

15.30 Bohoslužba – hlavní celebrant
diecézní biskup Mons. JUDr. Ing.
Jan Vokál, JU.D.

Po bohoslužbě závěrečné slosování o ceny

Přihlášky: Biskupství královéhradecké – Diecézní
centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové, telefon: 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.
cz, web: www.dcskh.cz

ČM Fatima, Koclířov

1. červnová mariánská sobota (2. 6.). Přednáška 14.00–16.00 hod., prof. Martin Weis připomene odkaz biskupa Josefa Hloucha a arcibiskupa Karla Otčenáška. Mše sv. od 10.30 a 17.00 hod. **Nedělní slavnost Božího Těla** po mši sv. 10. 6. v 9.00 hod. ve farním kostele. Průvod s hudbou obcí do kostela ČM Fatimy – doprovodný společenský program. **Fatimská vigilie** v úterý 12. 6. od 18.00 hod. Mše sv. a další program a Fatimský den 13. 6. v 9.00 hod. mše sv., žehnání nemocným, zásvětný průvod, uctění relikvií blahoslavených fatimských pasáček Hyacinty a Františka. Každou neděli mše sv. v 9.00 hod. a další program pro poutníky po ní. **1. červencová mariánská sobota** 7. 7. s hlavním hostem Mons. Karlem Simandlem na téma. Mše sv. v 10.30 a 17.00 hod. **Přijímáme rezervace na letní prázdniny** – jednotlivé turnusy s nabídkou programů pro rodiny, děti, mládež, seniory. Pobyty s programy s mimořádně nízkými cenami umožňují účast i sociálně slabým. **Farní pouť ke sv. Filoméně** v neděli 8. 8. mše sv. 9, 11 a 15 hod. Hlavní den evangelizace s P. Jamesem Manjackalem v neděli 12. 8. od 10–15 hod. **Kontakt:** Světový apoštolát Fatimy v ČR, č.p.195, 569 11 Koclířov; tel. 461 543 164, 731 646 800; e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“
Smírné pobožnosti v Číhošti: 9. 6., 14. 7., 11. 8., 8. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření. Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod. **Informace:** Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, http://www.cihost.webnode.cz

Hoješín

Noční adorace: 1.–2. 6., 6.–7. 7., 3.–4. 8., 7.–8. 9., 5.–6. 10., 2.–3. 11., 7.–8. 12. **Program:** pátek 19.00 mše svatá, výstav NSO, noční adorace; sobota 7.30 ranní chvály, požehnání, 8.00 mše svatá. **Kontakt:** Školské sestry sv. Františka, Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, 723 180 121
Dovolená pro seniory u Školských sester OSF 16. – 23. 6., duchovně doprovází P. Bohumil Kolář, cena 1600 Kč. Přihlášky do 13. 6. **Kontakt:** S. Terezie 723 180 121, 469 676 181, hoješin.osf@seznam.cz.

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovoluují srdečně pozvat na **modlitby za kněžskou a řeholní povolání**, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. **Termíny:** 9. 6., 14. 7., 11. 8., 8. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12. **Program:** 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Jičín

14. 6. **přednáška MUDr. Marie Svatošové.** Od 15.00 hod. autogramiáda v Knihkupectví U sv. Ignáce; od 16.00 hod. v Porotním sále jičínského zámku přednáška na téma: „Co od nás nemocní potřebují?“ 2. 7. od 18.00 hod. v kostele sv. Ignáce v Jičíně **poutní mše k Panně Marii Rušánské** a následně přednáška prof. Jana Royta: „Obraz Rušánské Madony“.

Černilov

Cesta po Turecku, Íránu a Pákistánu – vypráví Petr Bek, fotky a videa z cesty inspirované Hedvábnou stezkou. Uvidíte nejvyšší horu Turecka Ararat a nejvyšší sopku Asie Damavánd, trek v Karakoram s výhledem na K2. Poslechněte si, jak žijí lidé v Pákistánu a jaký mají názor na dění ve světě. Vstupné 40 Kč.

Bohdaneč u Zbraslavic

2. 6. v 16 hodin v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči u Zbraslavic **koncert Collegia chrámových hudebníků**, dirigent František Šterbákem. Skladby W. A. Mozarta: Exsultate, jubilate, K. 165 pro soprán, varhany a orchestr; Korunovační mše C dur, K. 317 pro orchestr, sóla, sbor a varhany. Jana Nováková soprán, Petr Nekoranec tenor, Jarmila Chaloupková alt, Pavel Vančura bas, pěvecký sbor Radhost, sbormistr Lucie Valentová. Doporučené vstupné 100 Kč.

Broumov

30. 6. a 8. 9. **mimořádná prohlídka broumovského kláštera** v doprovodu jeho administrátora – převora břevnovského a broumovského kláštera P. Prokopa Siostrzonka. Seznámí Vás s bohatou historií kláštera, hodnotami benediktinského řádu a jeho dnešním životem v Česku. Časy prohlídek: 10.30, 13.30, 15.30. Cena 150 Kč. Objednávky: prohlidky@broumovsko.cz, tel.: 724 210 335, 733 739 726.

Mříčná

23. 6. **Peřimovský táborák** – od 18 hodin mše svatá v kostele sv. Kateřiny ve Mříčné a po ní táborák v Peřimově, louka u čp. 4. Hlavní celebrant P. Jožka Kadlic, kaplan v Příhovicích. U táboráku promluví na téma k tématu roku, které vyhlásil Svatý otec – svátost biřmování: Svátost biřmování biřmováním nekončí aneb jak dobře s touto svátostí pracovat každý den?

Hradec Králové

Diecézní centrum pro mládež

Sportovní víkend

Mladí sportovní nadšenci jsou zváni 8. – 10. 6. na DCŽM Vesmír. V programu bude určitě i prostor pro společnou modlitbu, odpočinek i navazování nových přátelství. S sebou: spacák, přezůvky, sportovní výbavu, dop. příspěvek 200 Kč/den. Hlaste se předem na DCŽM Vesmír, Jedlová 266, Deštné v Orl. h., tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Pozvání na celostátní setkání mládeže

14.–19. 8. ve Žďáře nad Sázavou již páté Celostátní setkání mládeže (CSM). Motto: „*Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...*“ (Gal 5,22). V programu si každý bude moci najít „to své“: poutavé katecheze, slavení eucharistie, celodenní adorace, zajímavé přednášky, dobrá hudba, výstavy, workshopy a semináře, poznávací výlety, diskusní skupinky, sportovní vyžití nebo kreativní dílny. Mladí se mohou zúčastnit školy modlitby, prožít v klidu svátost smíření nebo si popovídat s knězem. Celý týden budou na setkání přítomni biskupové a bude příležitost se s nimi setkat a popovídat. Součástí programu bude i **Pout' rodin** v sobotu 18. 8. Cílem pouti je ukázat mladým, že i dnes má smysl žít v manželství a pro rodinu. Katecheze, mši sv. a několik různě dlouhých poutních katechezí. Ubytování se nezajišťuje, stravování za dobrovolný příspěvek. Žďár ale bude především místem osobních setkání – s přáteli, s novými lidmi, s biskupy, s kněžími, zasvěcenými osobami a hlavně s Kristem. Určeno pro mladé od 14 do 30 let. El. přihlášky na www.dozdaru.jdem.cz. Dotovaný účastnický příspěvek je 1100 Kč. **Informace:** DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz.

Magnetka na Žďár

Sekce pro mládež ČBK organizuje veřejnou sbírku na podporu Celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Zakoupením magnetky s fotografiemi žďárských kostelů u kněží ve farnostech, u kaplanů pro mládež či na DCM za cenu 50 Kč můžete přispět na úhradu nákladů letního setkání mládeže. **Informace:** DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz

KMC Sedmikráska

Cesta pohádkovým lesem

V neděli 3. 6. tradiční oslava Dne dětí na hráz rybníka Biřička. 14.30–17.30 procházka lesem plným pohádkových bytostí, s jejichž pomocí budou děti plnit zábavné úkoly a na konci budou čekat lákavé odměny. Trasa vhodná i pro kočárky a malé dětské nožky. Akce se koná ve spolupráci se studenty hradeckých středních škol. Vstupné dobrovolné.

Régalez – vous! (Pochutnejte si)

Ve středu 13. 6. od 16 do 18 hodin kurz francouzského vaření pod vedením Lenky Lequin. Tentokrát se budeme učit vařit jako hlavní jídlo vepřovou pečení na víně a mrkvová kaše a dezert jogurtový dort. Cena 130 Kč a obvyklé pobytové. Je nutné se předem přihlásit v KMC! Více: <http://sedmikraska.wz.cz>

Jilemnice

16. 6. v 10.00 v kostele sv. Vavřince mše svatá s otcem biskupem Mons. Janem Vokálem s udílením svátosti biřmování.

Prázdninové akce na DCŽM Vesmír

Taneční týden

22. – 28. 7. na DCŽM Vesmír. Mladí od 15 let se mohou těšit na rozmanitý tanečně-pohybový týden plný zábavy, ale také prožít mši sv. a seznámit se s novými lidmi. Přihlášky a informace na <http://tt.signaly.cz>.

Sportovní týden

Všichni mladí, sportovní nadšenci jsou zváni na DCŽM Vesmír 14. – 19. 8. Program plný pohybu, ale i prostor pro společnou modlitbu, odpočinek i navazování nových přátelství. S sebou: spacák, přezůvky, sport. výbavu, dop. příspěvek 200 Kč/den. Hlaste se předem na DCŽM Vesmír, Jedlová 266, Deštné v Orl. h., tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

YMCA Familia

a Oblastní Charita Ústí nad Orlicí

Vás srdečně zvou na své programy nejen pro manžele a partnery, ale i na duchovní programy pro muže.

Manželská setkání 2012

17. – 25. 8., Liberec. Kurz pro manžele a partnery, věřící i nevěřící, vedený formou přednášek a skupinových workshopů, je veden v duchu křesťanských zásad, ale je otevřen širokému okruhu zájemců, kteří se rozhodli poznat a prohloubit svůj vztah. Přihlášky a informace o všech akcích najdete na www.familia.cz.

Špindlerův Mlýn**Středisko Eljon****Africký misijní víkend**

8. – 10. 6. Lektor: P. Jiří Šlégr, Mgr. Bronislava Halbrštátová. Pro všechny, kteří se chtějí seznámit s misiemi, zapojit se do pomoci, načerpat inspiraci. Misijní filmy a prezentace, společná bohoslužba a modlitba „po africku“, velký výběr misijních materiálů, hudba, písně a nejčerstvější informace z misijních zemí, exotické hudební nástroje a spousta dalších zajímavostí. Informace a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel.+fax: 499 523 852, 732 580 154, po – pá, 8–14 hod.; info@eljon.cz; www.eljon.cz.

Albeřice**Dům Setkání**

Rekreační a školící zařízení křesťanského občanského sdružení YMCA Setkání nabízí:

Hudební tábor rodin

30. 6. – 7. 7. Osvědčený program pořádaný pro rodiny s dětmi, zaměřeny na společné muzicírování, výlety, sport, odpočinek. Součástí je i duchovní program. Vedou zkušení lektoři a hudebníci.

Letní tábory rodin

14. – 21. 7. a 28. 7. – 4. 8. Týden v příjemném prostředí křesťanského společenství a krkonošské přírody, za příznivé ceny. Program částečně individuální, částečně volitelný – nabídka společných programů. Duchovní program povede přítomný kněz.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel. 731 625 615. Těšíme se na setkání s vámi!

Biskupství královéhradecké**Diecézní centrum pro seniory**

- 1. – 11. 6. duchovně-odpočinkový zájezd do Chorvatska, Bosny a Hercegoviny a Černé Hory
- 16. 6. diecézní setkání seniorů a jejich přátel – Hradec Králové, Nové Adalbertinum
- 21. – 28. 7. pobyt pro prarodiče s vnoučaty – Marianum, Janské Lázně – I. turnus
- 4. – 7. 10. manželské setkání seniorů – Marianum, Janské Lázně
- 14. – 19. 10. zájezd na ostrov Malta a Gozo, s účastí světitelů biskupa Mons. Josefa Kajneka

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; tel.: 495 063 661, 737 215 328; e-mail: dcshk@bihk.cz; www.dcskhk.cz; www.animatori.cz; www.simeon.cz; skype: [seniorsi.diecezehk.cz](https://www.skype.com/name/ seniorsi.diecezehk.cz).

Kolín

Termíny duchovních cvičení ve 2. pololetí roku 2012 v exercičním domě v Kolíně:

- 16. 7. – 20. 7. Ignaciánská duchovní cvičení pro všechny, vede P. J. Čupr SJ
- 10. 9. – 15. 9. „Trpět s Ježíšem zraňovaným“, vede P. F. Lízna SJ
- 17. 9. – 21. 9. Ignaciánská duchovní cvičení, vede P. J. Tichý SJ
- 1. 10. – 5. 10. Ignaciánská duchovní cvičení, vede P. J. Hladiš SJ
- 22. 10. – 27. 10. „Radovat se s Kristem vzkříšeným“, vede P. F. Lízna SJ
- 6. 11. – 10. 11. Ignaciánská duchovní cvičení, vede P. V. Suchý SJ
- 5. 12. – 9. 12. Adventní duchovní obnova, vede P. J. Čupr SJ
- 10. 12. – 14. 12. Adventní duchovní obnova, vede P. J. Hladiš SJ

Mimo tyto termíny možnost individuálního pobytu. Kontakt: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín, exercicie.kolin@seznam.cz, tel. 731 182 112.

23. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Letohrad 2012**Zahajovací galakonzert**

Sobota 2. 6. v 19.30 hod. Dům kultury v Letohradě
Předání cen města, předání ceny Grand prix za rok 2011 F. V. Hekem B. Mimrovi a Komornímu orchestru J. Kociána. P. I. Čajkovskij – Koncert pro housle a orchestr D dur, op. 35, A. Dvořák – Symfonie č. 6 D dur, op. 60. Václav Hudeček – housle, Filharmonie Hradec Králové, Ondřej Kukal – dirigent.

Finské inspirace

Neděle 3. 6. v 18.00 hod. – evangelický kostel v Horní Čermné. Henryk Gwardak – varhany (Finsko).

Populární varhanní skladby

čtvrtek 7. 6. ve 20 hod. – kostel sv. Bartoloměje v Jablonném n. O. Elmar Jahn – varhany (Německo)

Konzert při svíčkách

pátek 8. 6. ve 21.00 hod. – kostel sv. Václava v Letohradě, Cyrill Schmiedlin (Švýcarsko)
Novinka: Video přenos koncertu na plátno!

Smyčcový orchestr UHK

sobota 9. 6. ve 20.00 hodin – kostel sv. Filipa a Jakuba v Lukavici, Jaromír Křováček – dirigent

Závěrečný koncert

neděle 10. 6. v 15.00 hod. – zámecké nádvoří v Letohradě, Karel Růžička – Celebration Jazz Mass, Pěvecké sbory KOS Litomyšl a JITRO Hradec Králové, sólisté a Big Band Chrudim, řídí – Milan Motl

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

„Šance pro rodinu“ – nová pomoc pro rodiny

Nový projekt Oblastní charity Ústí nad Orlicí „Šance pro rodinu“ – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, má za sebou rok svého trvání. Tato aktivita je částečně financována z výtěžku Tříkrálové sbírky a je zaměřena na rodiny, které jsou ohroženy odebráním dítěte do ústavní výchovy. Služba „Šance pro rodinu“ nesupluje rodičovskou péči, ale ve svém preventivním působení je určitou alternativou k ústavní výchově. Tři sociální pracovníce Oblastní charity docházejí do rodin, se kterými pracují na konkrétních problémech. Snaží se naučit rodiče, jak pečovat o děti a domácnost, a motivovat je k převzetí zodpovědnosti za svou rodinu a za svůj život.

Za uplynulý rok se podařilo navázat spolupráci se všemi odbory sociálně právní ochrany dítěte (OSPOD) okresu Ústí n. O., které do tohoto programu většinou doporučují vhodné rodiny a zprostředkovávají nám s rodinami kontakt. Během roku 2011 využilo služeb „Šance pro rodinu“ 18 rodin z území celého Orlickoústecka.

Na nejčastější problémy, se kterými přicházejí v rodinách do kontaktu, jsme se zeptali vedoucí projektu, Daniely Dorčincové. Jsou to například potíže s financemi a dluhy, neplacení výživného, nezaměstnanost, nedobrý psychický stav rodinných příslušníků, porušené vztahy v rodině, agresivita dětí ve škole, hyperaktivita, toulání, potíže s organizací činností v rodině apod.

Co se za ten rok podařilo?

Několik rodin jsme navázali na různé odborníky (psychology, psychiatry, logopedy...), ke kterým začali rodiče s dětmi pravidelně docházet. Hodně lidí si zašlo v doprovodu nebo s naší pomocí vyřídit své odkládané záležitosti na úřady nebo vyřešili dlouhodobé problémy s dluhy. V mnoha rodinách jsme také zapracovali na rodinném rozpočtu, aby si rodiče dokázali zkoordinovat své příjmy a výdaje. V několika rodinách se zlepšil prospěch dětí ve škole. V jednom případě se nám podařilo „pročistit“ vztahy s blízkou rodinou klientky, a to vedlo k velké mobilizaci klientky a ke zlepšení celkové situace v rodině.

Vaše práce musí být psychicky náročná, dílčí úspěchy jsou dlouhodobou záležitostí. Jak snášíte, když se něco nepodaří?

● Pečení cukroví s dětmi z rodin, kterým pomáhá Oblastní charita Ústí nad Orlicí v rámci projektu Šance pro rodinu. Foto: archiv Oblastní charity Ústí nad Orlicí

Snažíme se motivovat rodiče, aby dokázali udělat sebelepší změnu k lepšímu. Můžeme pomoci s čímkoliv, o co nás požádají. Nejdůležitější krok ale musí udělat sami. A s tím je někdy potíž – když sami nechtějí, prostě to nejde, a zůstanou ve vleku svých problémů. Právě s tímto faktem je někdy těžké se vyrovnat. Je smutné vidět, když změna je reálná, ale rodina ji nechce připustit...

Když zhodnotíte službu jako celek, naplňuje původní představy o jejím smyslu a o tom, k čemu má tento projekt sloužit?

Určitě ano. Všechny rodiny tuto službu berou jako pomoc a oporu, ke které mají důvěru. A my máme radost ze všeho, co se povede, z každé maličkosti. Třeba když nám rodiče říkají, že jejich syn začal být aktivnější ve škole nebo si s nimi více povídá, a nebo když nám rodiče sami od sebe volají, že se s námi chtějí poradit.

Iva Marková

■ AKTUALITY

Biskup Jan Vokál vysvětil kostel sv. Josefa v indickém Mansapuru

Hradec Králové/Karnataka: Vysvěcení nového kostela sv. Josefa a položení základního kamene školy pro děti v chudé indické vesnici Mansapur v úterý 1. 5. 2012 byly hlavním cílem jarní cesty biskupa J. E. Mons. JUDr. Ing. Jana Vokála, JU.D., zástupců Diecézní charity Hradec Králové a spolupracujících dárců do vzdálené Indie. Tento rozvojový projekt, který je realizován v rámci programu Adopce na dálku®, před 4 lety inicioval prezident Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár. Ve sbírce Hledáme tisíce Josefů výstavbu kostela a školy podpořily tisíce dárců z České republiky. Škola pro chudé děti v Mansapuru bude postavena také díky darům od českých sponzorů.

Biskup J. E. Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D. a zástupci Diecézní charity Hradec Králové v čele s ředitelem RNDr. Jiřím Stejskalem a Mons. Josefem Suchárem navštívili všechny tři indické diecéze Belgaum, Bangalore a Karwar, se kterými Diecézní charita HK spolupracuje v projektu Adopce na dálku® a rozvojových projektech v oblasti bydlení a vzdělávacích zařízení pro chudé. Setkali se také s podporovanými dětmi, které mohou chodit do školy a studovat díky finanční podpoře od českých dárců. Českou výpravu čekalo všude vřelé uvítání a kulturní program v podání podporovaných dětí a místních vesničanů.

Jana Karasová, www.hk.caritas.cz

Charita v královéhradecké diecézi oslaví v červnu 20. výročí

Hradec Králové: Diecézní katolická charita Hradec Králové a mnohé Charity v naší diecézi letos slaví 20. výročí od svého založení. Při této příležitosti bude v úterý 5. 6. od 10 hod. v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové sloužena slavnostní a děkonná mše svatá, kterou bude celebrovat biskup J. E. Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D. společně s biskupy z Indie a prezidentem diecézní charity Mons. Josefem Suchárem. Po slavnostní mši svaté budou předána ocenění pracovníkům Charit z celé diecéze za jejich obětavou práci.

Odpoledne proběhne prezentace Diecézní charity Hradec Králové v Novém Adalbertinu (od 14 hod.) a návštěvníci si budou moci prohlédnout také výstavu k 20. výročí, kterou připravila Diecézní charita Hradec Králové s Biskupským gymnáziem B. Balbina. Společná výstava fotografií z Charit s názvem „20 let pomáháme lidem v nouzi“ a výtvarných prací studentů Biskupského gymnázia bude k zhlédnutí ve výstavním sále Biskupství královéhradeckého až do 30. 6. 2012. Oslavy 20. výročí završí slavnostní podvečerní koncert chlapeckého pěveckého sboru Boni Pueri v kostele Panny Marie v Hradci Králové (od 17 hod.).

Jana Karasová, www.hk.caritas.cz

● Položení základního kamene školy pro děti z Mansapuru

Stacionář Petrklíč má nové sídlo

Ledeč nad Sázavou/Havlíčkův Brod: Denní stacionář Petrklíč pro děti a mládež s mentálním a kombinovaným postižením v Ledči nad Sázavou má od května nové sídlo v bývalém rodinném domku v Pivovarské ulici. Dosud stacionář fungoval v prostorách MŠ Stínadla. Dům je ve vlastnictví Oblastní charity Havlíčkův Brod a Petrklíč tím získal hezký dárek ke svému 10. výročí. Denní stacionář má nyní 18 uživatelů. Za deset let Petrklíčem prošly tři desítky uživatelů a dvě desítky zaměstnanců. Mnozí se sem stále rádi vrací.

Nové sídlo stacionáře Petrklíč vysvětil 2. 5. místní děkan ThDr. Jan Bárta. Pásku slavnostně přestřihl ledečský radní Ing. Zdeněk Tůma a světelský starosta Mgr. Jan Tourek. Vedoucí Petrklíče Mgr. Iveta Vrbová poděkovala všem, kteří pomohli k zajištění a rekonstrukci nového sídla. Koupě objektu byla zčásti financována i z výtěžku Tříkrálové sbírky. Stavební úpravy byly hrazeny z darů a z vlastních prostředků.

„Toto sídlo stacionáře Petrklíč je dle posledních informací pouze přechodné a domnívám se, že ho budeme jen velmi neradi opouštět. Byli jsme úspěšní se žádostí o finanční prostředky z Evropské unie na stavbu nového stacionáře v lokalitě Barborka, kde jsme získali od města Ledeč nad Sázavou pozemek za symbolickou cenu, takže zhruba za 2 roky bychom se měli opět stěhovat,“ uvedla vedoucí Petrklíče.

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz
(redakčně upraveno)

Ocenění pro dobrovolníky z Hospice Anežky České

Hradec Králové: Vědecká knihovna v Hradci Králové se stala 5. 4. hostitelkou slavnosti vyhlášení finalistů ceny Ď, kterou vybírá Kolegium představitelů veřejného života a významných osobností kraje. Cena je udělena mecenášům, morálním vzorům a dobrodincům v ČR a letos probíhá již 12. ročník této záslužné akce. Cílem ocenění je poukázat na dobročinnost lidí, kterým dnešní společnost příliš zelenou nedává. Cenu Ď za Královéhradecký kraj získali manželé Marta a Ladislav Šislerovi z Červeného Kostelce za obětavou, dlouholetou a dobrovolnou práci pro těžce nemocné v Hospici Anežky České. Manželé postupují do celostátního finále v Národním divadle (21. 6.) v kategorii „Král krajů – GRAND PRIX Ď 2012“, kde celostátní Kolegium ze 14 vítězů krajských kol vybere vítěze této hlavní kategorie.

Farní charita Rychnov nad Kněžnou na cenu Ď nominovala své dobrovolné spolupracovníky Lukáše Řeháčka a ing. Josefa Mohra, kteří pomáhají klientům Stacionáře sv. Františka. Lukáš Řeháček, student VOŠ v Kostelci nad Orlicí, několikrát týdně po celou dobu svých studií dojíždí do stacionáře za klienty s mentálním postižením. Jízdné si hradí z peněz vydělaných na brigádách. Ke klientům je vždy milý a přívětivý, dokáže se vcítit do jejich potřeb. Pro všechny je bezva kamarád, který dokáže nejen naslouchat, ale umí i poradit a pohladit na duši. Druhý nominovaný ing. Josef Mohr rovněž z Kostelce n. O. již několik let bez nároků na odměnu vykonává funkci správce počítačové sítě, která slouží klientům s mentálním postižením. Ze sponzorských darů, které sám zajistil, se mu podařilo dvakrát obměnit vybavení počítačové třídy, aby odpovídalo novým, moderním potřebám. Pokud se vyskytne nějaký problém, ochotně kdykoliv přijede a dá vše do pořádku.

Eva Wagenknechtová, www.hospic.cz
a Jitka Padriánová, www.rychnov.charita.cz

● Držitelé krajské ceny Ď manželé Marta a Ladislav Šislerovi z Červeného Kostelce obětavě pomáhají těžce nemocným v Hospici Anežky České.

Nové pomůcky – nová pomoc

Letohrad: V rámci projektu „Orlické hory pro všechny“ místní akční skupiny Orlicko bude Oblastní charita Ústí nad Orlicí rozšiřovat půjčovnu pomůcek o nové vybavení pro handicapované občany. V brzké době bude možné si zapůjčit elektrický skútr, tandemové kolo, tandemovou tříkolku, kolo se sedačkou pro handicapovaného nebo odlehčené invalidní vozíky. Tyto pomůcky budou prezentovány na zámecké terase v Letohradě v rámci akce „Setkání partnerských měst Letohrad – Niemcza“ v sobotu 9. 6. od 14 hod. Přijďte se podívat.

Iva Marková, www.uo.charita.cz

■ KALENDÁŘ NA ČERVEN

Výstava k 20. výročí

**Charity v královéhradecké diecézi
a Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína
Hradec Králové**

výstava fotografií z Charit
a výtvarných prací studentů

30. května – 30. června

Výstavní sál Biskupství královéhradeckého,
Velké náměstí 35, Hradec Králové

Výstava „20 let činnosti Oblastní charity Pardubice“

Senior centrum Moravany

1. – 29. června

Více také na www.pardubice.charita.cz.

Festival sociálních služeb „Poznejme se navzájem“

Kampus Univerzity Hradec Králové

8. června od 10 do 20 hod.

Prezentace a přednášky z oblasti sociálních služeb,
bohatý doprovodný program.

Informace: www.krasno.cz.

Těšíme se na setkání s vámi u stánku

Diecézní charity Hradec Králové

a Oblastní charita Hradec Králové!

Den otevřených dveří Charitní pečovatelské služby

Při příležitosti oslav 20. výročí založení

Oblastní charity Hradec Králové.

Výstava fotografií

a pestrý hudebně společenský program.

21. června

prostory Domu sociálních služeb,

ul. Na Kropáčce 30/3, Hradec Králové.

Více na www.charitahk.cz.

■ NAPSALI NÁM...

Můj druhý domov

Dopis dlouholetého klienta zařízení odlehčovacích služeb Červánky v Třebosicích

Vážení přátelé,
chtěl bych se s Vámi podělit o dojmy, které mi zpříjemňují závěrečnou část mého života. Dokud jsem byl zdravý, žil jsem normální život jako každý druhý. Pak najednou přišly problémy se zdravím a ty se postupně zhoršovaly. Podstoupil jsem několik těžkých operací a můj stav se stabilizoval, ale zůstával jsem závislý na pomoci druhých. Tou nejbližší byla moje manželka, která se o mě obětavě starala, dokud jí to zdraví dovolovalo. Pak přišel den, kdy byla i manželka veškerou péčí vyčerpaná. Nevěděli jsme kudy kam, bylo nutné poskytnout manželce odpočinek, ale nikam do cizího se mi nechtělo.

Naskytla se mi však pomoc od pardubické Charity. Ta v roce 2009 zprovoznila zařízení Červánky, jehož účelem bylo odlehčit rodinám a jedincům, kteří se starají o staré či nemocné osoby. Toho jsem využil a po dohodě s manželkou a dětmi jsem toto zařízení začal pravidelně navštěvovat. Ráno mne vyzvedl řidič od Charity a odpoledne mne zase odvezl domů.

Od toho dne se situace v naší rodině zlepšila. Bohužel, přes veškerou péči o mou osobu a volno poskytnuté mojí manželce, se naše zdravotní stavy stále zhoršovaly, až vyvrcholily manželčinou smrtí. Zůstal jsem sám.

● Pan Vláška našel v zařízení odlehčovacích služeb Červánky v Třebosicích svůj druhý domov. Foto: archiv Oblastní charity Pardubice

Naštěstí ale brzy nato otevřela Oblastní charita Pardubice v Třebosicích také pobytové zařízení v budově bývalé fary, a tak jsem se stal prvním zájemcem o pobyt. Žiji zde velmi rád, protože mimo laskavé péče jsem zde také získal uznání za dobrovolnickou činnost. Uklízím a sekám zahradu, a přece jenom udělám víc užítku než škody. A to ocení málokdo. Získal jsem ve stáří nový smysl života. O víkendech také ještě rád pravidelně navštěvuji svoji rodinu. Svěřil jsem se vám a rád bych věřil, že každý z vás bude mít to štěstí a také někde najde svůj opravdový druhý domov, jako já zde v Červánkách.

Váš Vláška

Výtvarná soutěž pro děti na téma „Senioři v našich srdcích“

Soutěž vyhlásila Oblastní charita Hradec Králové k letošnímu Evropskému roku aktivního stárnutí. Obrázky malujte na čtvertku A4 nebo A3 libovolnou technikou. Soutěží se v kategorii do 10 a do 16 let.

Výtvarná díla posílejte do 10. 7. 2012 poštou do Oblastní charity Hradec Králové, Komenského 266, Hradec Králové, po dohodě lze předat i osobně. Do pravého dolního rohu rubové strany nebo na štítek napište jméno autora, věk ke dni uzávěrky, adresu a kontaktní e-mail nebo telefon.

Většina prací bude vystavena v budově Krajského úřadu Královéhradeckého kraje od 24. 9. do 8. 10. 2012. Nejlepší odměníme pěknými cenami. Více na www.charitahk.cz.

„Šikovné ruce pro hospic 2012 aneb lidé lidem“ pomohou Hospici Anežky České

Oblastní charita Červený Kostelec zve všechny šikovné děti a dospělé (kluby seniorů, domovy mládeže, školy, výtvarné kroužky apod.) do soutěže „Šikovné ruce pro hospic aneb lidé lidem 2012“ o nejnápaditější vlastnoruční výrobek. **Soutěžní výrobky mohou být předávány osobně nebo prostřednictvím pošty do 20. 9.** ve středisku Háčko, ul. Manželů Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec.

Z darovaných výrobků bude od 5. do 14. 10. 2012 uspořádána prodejní výstava v prostorách výstavní síně v Červeném Kostelci. Soutěž vyvrcholí předáním cen vítězům v rámci koncertu Hradišťanu 6. 10. v Divadle Beránek v Náchodě. Slavnost bude součástí oslav Světového dne hospicové a paliativní péče a výtěžek přispěje těžce nemocným v Hospici Anežky České.

Pracovníci charity se těší na vaši účast. Průběh soutěže sledujte na www.hospic.cz.

20 let Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína

● První lyžařský kurz v Benecku, autor: Zdeněk Háp

● Škole se nevyhnuly ani smutné události. Pohřeb prvního ředitele Václava Bláhy, autor: Zdeněk Háp

● Výuka příkladem – exkurze v knihovně, foto: archiv školy

● Výlet na raftech, foto: archiv školy

● Sportovní klání ve florbale, foto: archiv školy

● Předávání maturitních vysvědčení, foto: archiv školy

Ze života farnosti Ústí nad Orlicí

● Křest katechumenů

● Ministranti dostali nové rochetky

● Misijní klubko

● Prezentace nových webových stránek farnosti

● Cecílská hudební jednota

● Scénka během setkání dětí